

Uchwała Nr XXXVII/285/2014

Rady Gminy Przasnysz

z dnia 04 sierpnia 2014 r.

w sprawie zatwierdzenia do realizacji „ Planu odnowy miejscowości Dobrzankowo na lata 2014-2024”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. , poz. 594 ze zm.) Rada Gminy Przasnysz uchwala , co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się do realizacji „ Plan odnowy miejscowości Dobrzankowo na lata 2014-2024” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Traci moc uchwała nr XXXVI/281/2014 Rady Gminy Przasnysz z dnia 01 lipca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia do realizacji „ Planu odnowy miejscowości Dobrzankowo na lata 2014-2024”.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Przasnysz
Andrzej Sekuła

Plan odnowy miejscowości Dobrzankowo na lata 2014 -2024

1. Ogólna charakterystyka wsi.

Wieś Dobrzankowo usytuowana jest w północnej części województwa mazowieckiego, w powiecie przasnyskim w Gminie Przasnysz w odległości 6 km na południowy wschód od centrum miasta Przasnysza. Liczy 411 mieszkańców. Administracyjnie Dobrzankowo jest jednym z 34 sołectw i jedną z 50 miejscowości Gminy Przasnysz. Wieś położona jest przy drodze krajowej Nr 57 nad rzeką Węgieką. W Dobrzankowie dokładnie pod mostem na Fijałkowie do rzeki Węgieki wpada rzeka Morawka .

Jedną z dróg do poprawy jakości życia mieszkańców i zaspokojenia ich potrzeb jest pozyskiwanie funduszy zewnętrznych, w tym z Unii Europejskiej. W związku z tym mieszkańcy opracowali plan odnowy sołectwa, który określa najważniejsze działania jakie sami mieszkańcy uznali za istotne dla swojej miejscowości. Działania te pomogą im rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane cele. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania przy założeniu także ich własnej aktywności oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Przasnysz.

2. Analiza zasobów.

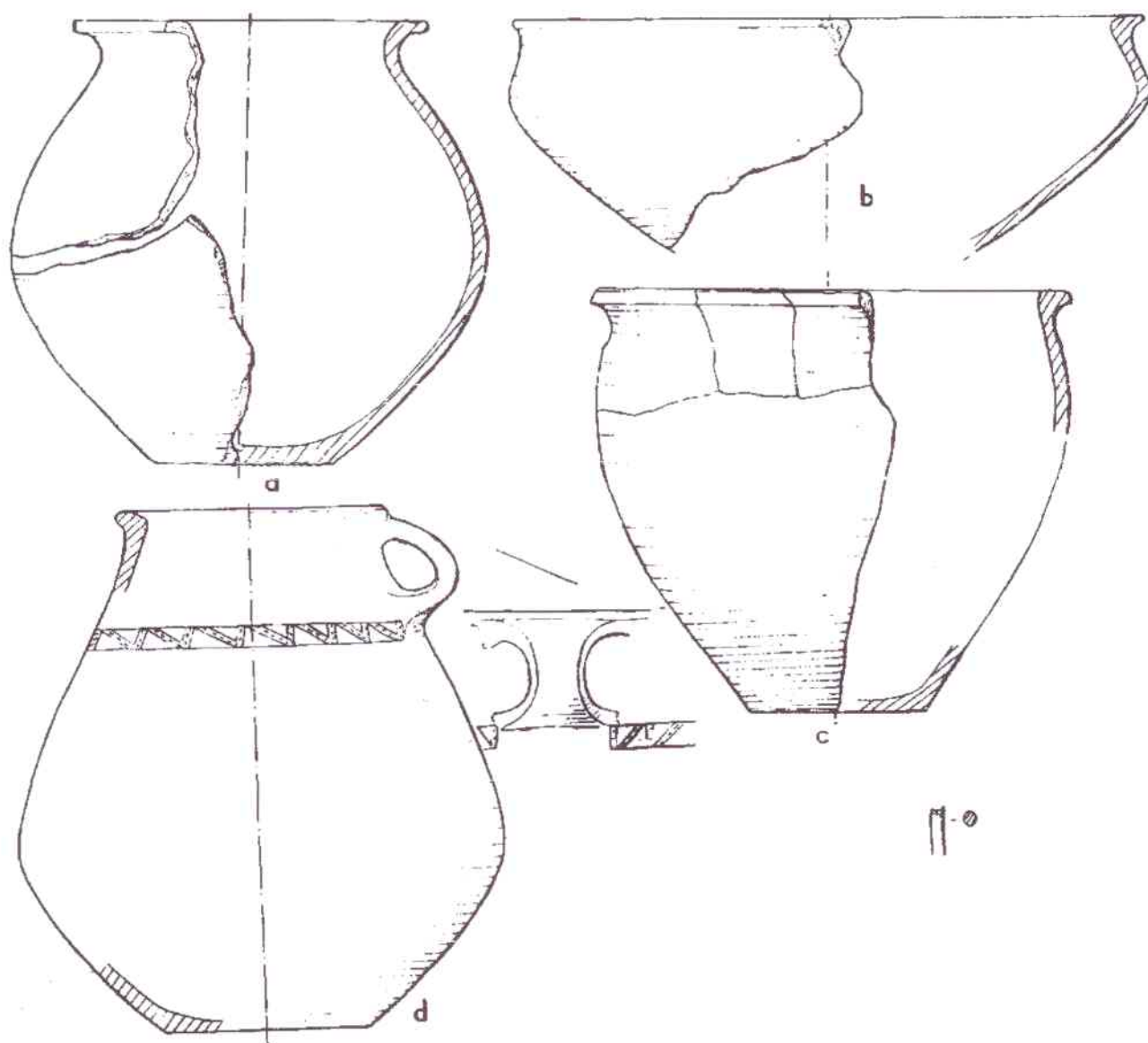
Co wieś wyróżnia?

Dobrzankowo położone jest w ekologicznej okolicy. Miejscowość obfituje w liczne gniazda bocianie. Bociany są symbolem miejscowości. Ponadto Dobrzankowo wyróżnia bogate dziedzictwo kulturowe: zabytkowy Świątyni Roch na cmentarzysku cholerycznym i cmentarzysko z okresu późno lateńskiego na terenie którego jest remiza, bogata historia, pięknie położona nad rzekami Morawką i Węgieką miejscowość. W miejscowości aktywnie działa koło Gospodyń wiejskich, straż oraz koła różańcowe. Remiza OSP pobudowana w latach sześćdziesiątych XX w. nie ma funkcjonalnej przestrzeni do spotkań, szkoleń – integracji mieszkańców. Brakuje alternatywy do spędzania czasu wolnego.

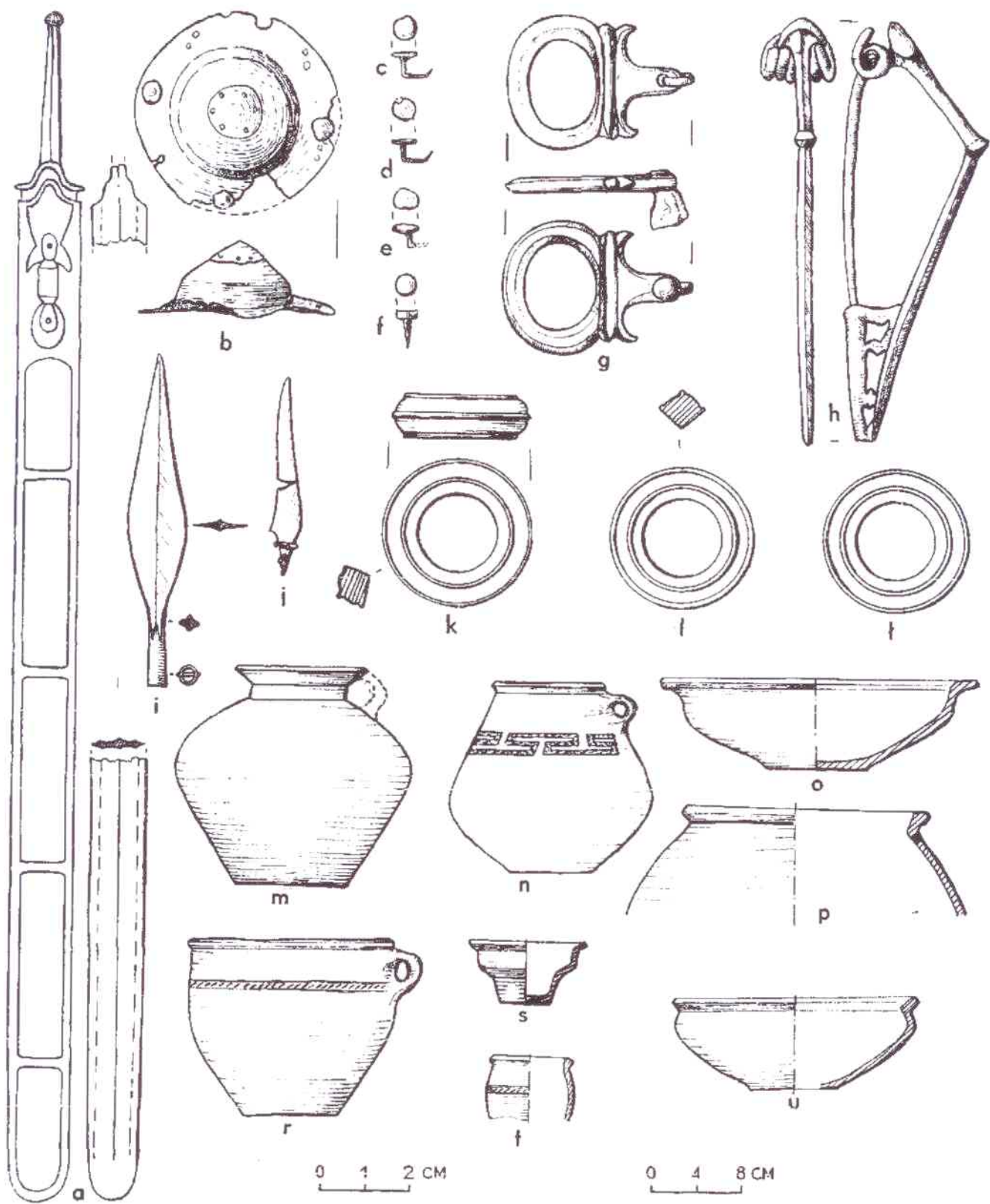
2.1 Rys historyczny – zasoby kulturowe oraz dziedzictwo historyczne

Ślady osadnictwa we wsi **Dobrzankowo** sięgają początków naszej ery – I – IV wieku n.e. W 1961 r w miejscu zwanym „ **Kowalewizna**” (teren obecnej Ochotniczej Straży Pożarnej) na wzgórzu przy rzece Węgiecie odkryto cmentarzysko płaskie ciałopalne. Eksponowane miejsca nad dolinami rzecznyymi, wybierane dla

odbywania uroczystości pogrzebowych, to jedna z cech ówczesnych obyczajów. Być może takie miejsce miało symbolizować władztwo domeny zamieszkującej tu grupy rodów, pozostającej w ten sposób w zasięgu „widoczności”, a więc i pod opieką zmarłych przodków. Na cmentarzysku chowano zmarłych spalonych na stosie, a prochy wsypywano do glinianych urn i zakopywano w ziemi. Profesor Okulicz odkrył 18 takich urn zachowanych w całości, oprócz tego 52 kg fragmentów ceramiki, pochodzących ze zniszczonych urn. W grobach, oprócz spalonych kości, znaleziono dary grobowe: 5 mieczy żelaznych, żelazne okucia tarczy, groty włóczni, 8 noży, brzytwy, klucze do szkatulek, klamry i sprzączki do pasa, 15 zapinek żelaznych i 7 zapinek z brązu, igły, szydła, nity i inne przedmioty.

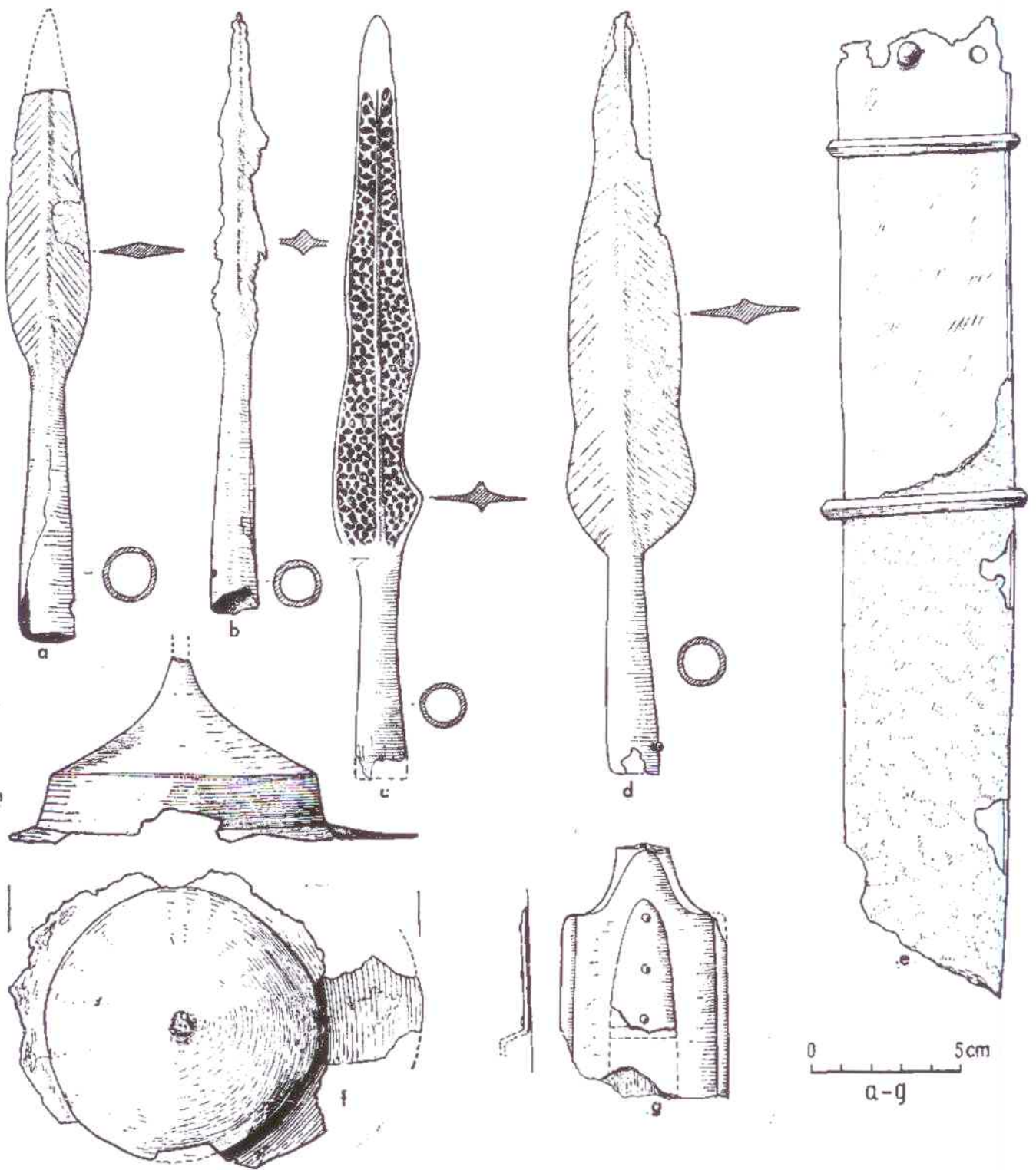

Dobrzankowo, pow. Przasnysz. Grób 4(a—ej).

g,h,k-t

Dobrzankowo, pow. Przasnysz. Grób 6 (a—ii).

Dobrzankowo, pow. Przasnysz. Znaleźiska luźne (a—g).

W XIV i XV w. Dobrzankowo było własnością Wężów. Mikołaj Wąż, kasztelan ciechanowski, pisał się z Dobrzankowa. Później Wężowie przyjęli nazwisko Bogackich. W 1446 roku Mikołaj Wąż otrzymał prawo niemieckie na wszystkie swoje wsie z czynszem 2 groszy praskich co przyczyniło się do rozwoju wsi. Synem Mikołaja Węża był również Mikołaj, który doszedł do urzędu Wojewody mazowieckiego i należał do głównych wielmożów Księstwa Mazowieckiego. Wnuk wojewody również Mikołaj Bogacki ożenił się około 1543 r. z Zofią z Sieczczy. Była to kobieta nieprzeciętna, łasa na dobra materialne, wybuchowa i mściwa. Mąż był bardzo szczodry dla swojej żony i w dniu 16-07-1544r. darował swojej żonie Zofii wszystkie swoje dobra, w tym wieś Dobrzankowo. Około roku 1553 r Zofia Bogacka dokonała zbrojnego najazdu na dom Ambrożego Sierakowskiego z Sierakowa zabijając jego i innych mieszkańców Sierakowa. Sprawa była na tyle poważna, że zajęli się nią sąd królewski, który uznał winę Bogackiej i król dokonał konfiskaty jej dóbr. Od tej pory miejscowość Dobrzankowo stała się wioską królewską, którą kolejni królowie nadawali jako uposażenie swoim urzędnikom.

Lustracja królewska z 1565 roku informuje na temat Dobrzankowa: „ Leży to imienie w powiecie ciechanowskim, wedle Przasnysza, ma grunt dobry, pola trojne, włók wszystkich 27, na których siedzi kmieci 33, płacą czynsz na św. Marcin (11 listopada) po 26 groszy. Jest w tej wsi ogrodników 14, czynszu żadnego nie dają, tylko robią kiedy im każą i o swojej strawie. Kmiecie oddawali do dworu czynsz w pieniądzach i w naturze: po dwa kapłony (kurczaki) z włóki i po jednej gęsi i po 20 jaj oraz odpracowywali po 4 dni w tygodniu pańszczyzny, wozili płody rolne do Ciechanowa, Przasnysza i Łomży oraz odpracowywali Stróżę nocną, czyli pilnowali folwarku w nocy. We wsi były aż 4 karczmy i młyn o kilku kołach młyńskich, w którym wyrabiano mąkę oraz folusz (foluszowe wełny). Obok wsi znajdował się folwark dworski z trzema polami po 8 włók chełmińskiej miary – pierwsze pole pod Bogate, drugie pod Gostkowo, trzecie pod Leszno. Uprawiano głównie : żyto, owies, jęczmień, pszenicę, groch, proso, tatarkę, konopie i len. Zbiory zbóż z Dobrzankowa „ nie były sprzedawane doma, a pan starosta je spuszcza do Gdańska”, czyli drogą rzeczną wysyłane do Gdańska i dalej do Europy, rocznie wysyłano 16500 litrów żyta.

Wszystkie te zapisy z 1565 r. świadczą, że Dobrzankowo było dużą i bogatą wioską. Morowe powietrze, potop szwedzki oraz kolejni dzierżawcy dóbr królewskich przyczynili się do zahamowania rozwoju wsi. Od lat czterdziestych XVII wieku do końca istnienia Rzeczypospolitej dzierżawcami byli Krasieńscy. W 1781 r istniał tu dwór, a wieś wyróżniała się tym, że w karczmie żyło 8 Żydów - jedynych innowierców w parafii Bogate. Około 1785 r był tu młyn wodny zwany „Borsuk”. Około 1830 r była tu karczma i folwark. W 1881 r wieś (gmina Karwacz,) posiadała 40 osad(gospodarstw)na 773 morgach ziemi, folwark miał 3 budynki murowane, 6 drewnianych i młyn wodny, ale tylko 255 mórg ziemi (52 morgi ziemi ornej, lasów 115 mórg), ponieważ w 1877r. sprzedano na części 300 mórg ziemi pod Bogatem i powstała wieś Emowo oraz wieś Fijałkowo – 259 mórg (wcześniej zwana Osada Leśna Dobrzankowo). W 1887 r funkcjonuje cegielnia. W 1913 r. młyn mechaniczny niejakiego Czapnika, zatrudniający 7 osób. W 1921r miejscowość liczyła 66 domów i 526 mieszkańców, w tym 21 Żydów. Około 1934 r było tu 80 numerów, młyn parowy i młyn wodny (własność M. Kowala). Księga Adresowa Polski z 1929 r. przekazuje dane o znacznej aktywności gospodarczej Dobrzankowa. Był tu zakład galanteryjny M. Czapnickiego, dwa zakłady kowalskie J. Kaczyńskiego i L. Wendy, murarstwem trudnił się J. Gerej, szewstwem – W. Chaborski, trzy sklepy spożywcze: J. Jackowskiego, Ł. Melcara i A. Łukaszewskiego, zakład stolarski J. Biedrzyckiego .

W Dobrzankowie możemy podziwiać piękne kapliczki i przydrożne krzyże z XIX i XX wieku.

Figura Św. Rocha w środku wsi, na murowanym z cegły i otynkowanym ośmiobocznym cokole, wysokości około 3 m, z drewnianą, polichromowaną rzeźbą z XIX w. przedstawiającą mężczyznę w stroju franciszkańskim z kapeluszem na plecach, z manierką u pasa, z rękami złożonymi do modlitwy. Według legend w tym miejscu grzebano zmarłych w czasie epidemii cholery. Przy tej figurze odprowadzane są nabożeństwa majowe.

Charakterystyczne nazwy:

- 1) Zamruczek – część gruntów za mostem w kierunku Przasnysza. Niegdyś na rzece Węgiec był młyn Mruczek, którego koło obrotowe, poruszane wodą „mruczało”.
- 2) Podleszno – część gruntów pod wsią Leszno
- 3) Zaolzie – grunty za rzeką,
- 4) Kaczy Dołek – grunt, gdzie jest obecnie przedszkole,
- 5) Kąty – łąki.

2.2 Dobrzankowo – dziś.

Obszar geodezyjny sołectwa Dobrzankowo obejmuje powierzchnię 706,8 ha.. Krajobraz wsi rolniczo – mieszkalny.

W pobliżu wsi las Grabówiec (wł . nadleśnictwa Przasnysz).

Reprezentantami wsi są : sołtys, rada sołecka, radny, zarząd OSP. Duży autorytet w środowisku lokalnym mają: radny, sołtys, ksiądz proboszcz, zarząd OSP oraz lokalni aktywiści społeczni.

Wieś zamieszkuje 411 osób (2014r), co stanowi 5,52% mieszkańców gminy.

Struktura wiekowa mieszkańców wsi na czerwiec 2014 – 411 osób

	Do 18 lat	Od 19 -65 lat	Od 66 lat
Liczba osób	78	268	65
% mieszkańców	19	65,2	15,8

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z ewidencji ludności

W strukturze mieszkańców dzieci i młodzież zajmują 19,0 %, mniej niż w województwie mazowieckim (dane z 2006 r), ale i mniej niż średnio w gminie Przasnysz (22,6% ogółu ludności). Jest to bardzo niski wskaźnik. Należy stworzyć ofertę dla wsi przyjaznej dla mieszkańców. Mieszkańcom trzeba zaproponować ciekawe zagospodarowanie czasu wolnego. Do tego niezbędne jest miejsce w którym mogą realizować swoje pasje, rozwijać zainteresowania, oraz miejsce, które zniweluje dysproporcje w dostępie do kultury i sportu, przyczyni się do integracji społecznej.

Liczba mieszkańców w poszczególnych latach (zameldowani na stałe)

Rok	Mieszkańcy ogółem		Dobrzankowo	% mieszkańców gminy
	Gm. Przasnysz			
2000	7.715		325	4,54
2003	7.618		331	4,34
2008	7.679		389	5,06
2009	7.587		391	5,15
2010	7552		397	5,25
2011	7519		399	5,30
2012	7471		401	5,36
2013	7433		408	5,49

Wg danych z tabeli zwraca uwagę szybko rosnąca liczba mieszkańców – w przeciągu 13 lat powiększyła się ona o 83 osoby. Duże znaczenie do osiedlania się mieszkańców ma bliska odległość od miasta Przasnysza, dobre połączenie komunikacyjne i uzbrojenie w infrastrukturę techniczną oraz położenie wzdłuż drogi krajowej..

Mieszkańcami Dobrzankowa są rolnicy, urzędnicy, pracownicy przedsiębiorstw, zakładów i instytucji, nauczyciele, dzieci, młodzież, emeryci i renciści, przedsiębiorcy.

Głównymi źródłami utrzymania mieszkańców są : dochody z gospodarstw rolnych, pensje pracownicze,, dochody z działalności gospodarczej, zasiłki dla bezrobotnych innego rodzaju zasiłki, emerytury, renty, praca dorywcza i sezonowa.

W Dobrzankowie jest 115 nieruchomości. Oprócz budynków mieszkalnych są :sklep, remiza OSP i przedszkole , punkt przedszkolny oraz filia Gminnej Biblioteki Publicznej im. Józefa Narzymskiego w Bogatem. Wieś jest atrakcyjna do zamieszkania. Zdecydowana większość budynków to budynki murowane. Układ przestrzenny – ulicówka. Wieś rozciągnięta na przestrzeni około 3 km wzdłuż drogi krajowej Nr 57.

Działalność gospodarczą prowadzi 16 podmiotów. Są to głównie firmy handlowe, transportowe, budowlane. Podmioty te dają zatrudnienie i przynoszą dochody mieszkańcom wsi.

3. Zasoby naturalne

3.1 Stan środowiska naturalnego.

Gleby i sposób użytkowania:

Obszar sołectwa Dobrzankowo zajmuje 706,8 ha, w tym :

- a) Lasy – 54,31 ha
- b) Wody – 10,33 ha
- c) Drogi i tereny komunikacyjne -15,41 ha
- d) Nieużytki -2,68 ha
- e) Budynki i budowle – 26,16 ha
- f) Rolne – 597,91 ha co stanowi 86% wszystkich użytków.

Źródło: dane z ewidencji gruntów Starostwa Powiatowego w Przasnyszu

W strukturze gruntów przeważają gleby słabe dla działalności rolniczej, klasy IV, V i VI.

3.2. Zasoby wód powierzchniowych i podziemnych

Wody powierzchniowe zbiera rzeka Morawka i Węgiełka, przepływająca przez wieś Dobrzankowo, będące dopływami Orzyca. Rzeki mają charakter typowo nizinny – są ciekami meandrującymi, tworzą szerokie doliny rzeczne, które w okresie gwałtownych wiosennych roztopów zapełniają się wodą. Pełnią funkcje korytarza ekologicznego. Naturalna i półnaturalna roślinność zachowała się w dolinie rzecznej. W rzekach są ryby.

4. Stan infrastruktury technicznej

4.1 Sieć komunikacyjna

Dobrzankowo posiada na bardzo dobrym poziomie powiązania komunikacyjne z Przasnyszem (6 km), i Warszawą, Makowem Mazowieckim, Pułtuskim poprzez drogę krajową Nr 57. Ponadto istnieje możliwość połączenia z regionalnymi ośrodkami przemysłowymi: poprzez sieć dróg powiatowych i gminnych z Ostrofąką i Ciechanowem,

